

WYROK

Warszawa, dnia 19 maja 2026 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Ewa Sikorska

Protokolant: Tomasz Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 maja 2026 roku w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 2 kwietnia 2026 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: M.I., B.W., M.I., w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Ujsoły w Ujsołach

przy udziale uczestnika postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego: wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: A.B., W.C., M.G., A.H., C.J., P.K., M.K., W.K., Ł.L., W.M., P.M., H.O., K.O., S.P., T.P., P.S K.S., E.S., J.W., W.W.

orzeka:

1. odrzuca odwołanie w zakresie zarzutu 1 *petitum* odwołania,
2. w pozostałym zakresie oddala odwołanie,
3. kosztami postępowania obciąża wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: M.I., B.W., M.I. i:
 - 3.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwoty:
 - 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy),
 - 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy),poniesione przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: M.I., B.W., M.I. tytułem – odpowiednio – wpisu odwołania i wynagrodzenia pełnomocnika,
 - 3 591 zł 50 gr (słownie: trzy tysiące pięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt groszy), poniesioną przez zamawiającego – Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Ujsoły w Ujsołach,
 - 3.2. zasądza od wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: M.I., B.W., M.I. na rzecz zamawiającego – Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwo Ujsoły w Ujsołach kwotę 3 591 zł 50 gr (słownie: trzy tysiące pięćset dziewięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Stosownie do art. 579 ust. 1 i 580 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 września 2019 roku – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), na niniejszy wyrok, w terminie 14 dnia od dnia jego doręczenia, przysługuje skarga, za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu zamówień publicznych.

.....

Uzasadnienie

Zamawiający – Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe Nadleśnictwo Ujsoły w Ujsołach – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Wykonywanie usług z zakresu gospodarki leśnej na terenie Nadleśnictwa Ujsoły w roku 2026”.

Postępowanie prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 roku – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 roku, poz. 1320 ze zm.), zwanej dalej ustawą P.z.p.

W dniu 2 kwietnia 2026 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: M.I., B.W., M.I. (dalej: odwołujący) wnieśli odwołanie wobec czynności i zaniechań zamawiającego polegających na:

- 1) zaniechaniu badania oferty Konsorcjum 21 Wykonawców pod kątem rażąco niskiej ceny istotnej części

składowej, pomimo że powinny wzbudzić one uzasadnione wątpliwości co do możliwości wykonania zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów i skutkować co najmniej wezwaniem Konsorcjum 21 Wykonawców do wyjaśnień ceny ich oferty zgodnie z treścią art. 224 ust. 1 ustawy P.z.p., co skutkowało także zaniechaniem odrzucenia oferty złożonej w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji

2) zaniechaniu odrzucenia oferty wybranego wykonawcy jako zawierającej rażąco niską cenę, pomimo że oferta ta zawiera rażąco niską cenę w zakresie istotnej części składowej, a także została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji,

3) dokonanie wyboru oferty najkorzystniejszej niezgodnie z przepisami ustawy P.z.p. poprzez dokonaniu nieuzasadnionego wyboru w Części/Pakiecie 1 zamówienia - Wykonanie usług z zakresu gospodarki leśnej w 2026 roku na terenie leśnictw Gawłowskie, Okrągłe, Złatna, Nickulina, Glinka, Cicha, Petkówka, Danielka, Morgi, jako najkorzystniejszej oferty Konsorcjum 21 Wykonawców, którego liderem jest Konsorcjum „DRWAL” – W.W., Złatna 10, 34-371 Ujsoly (dalej zwane Konsorcjum 21 Wykonawców lub Konsorcjum Drwal), pomimo że oferta ta zawiera rażąco niską cenę w zakresie istotnej części składowej, a także została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji,

co w efekcie stanowiło naruszenie:

1. art. 224 ust. 1 i ust. 4 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie prawidłowej, w tym pełnej, weryfikacji oferty Konsorcjum „DRWAL”, w zakresie aspektów cenowych, skutkujące zaniechaniem wezwania ww. wykonawców do złożenia wyjaśnień, w tym dowodów w zakresie cen podanych w kosztorysie ofertowym, który wykazuje cechy cen rażąco niskich w zakresie jej istotnych składowych, a co najmniej wykazania realności kalkulacji w istotnych składowych, ze szczególnym uwzględnieniem ceny pozycji nr 9, 18, 19, 20 formularza ofertowego Konsorcjum 21 Wykonawców, które stanowią istotną część składową przedmiotu zamówienia pomimo, iż ww. noszą znamiona cen rażąco niskich,

2. art. 224 ust. 6 i art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie odrzucenia oferty uznanej za najkorzystniejszą pomimo, że wybrany wykonawca na wezwanie zamawiającego, nie udzielił wyjaśnień i nie złożył dowodów, które uzasadniają zaoferowaną przez niego cenę oraz jej istotne elementy składowe, a nadto oferta złożona przez wybranego wykonawcę Konsorcjum 21 Wykonawców, którego liderem jest Konsorcjum „DRWAL” – W.W., Złatna 10, 34-371 Ujsoly, zawiera rażąco niską cenę i koszt w stosunku do przedmiotu zamówienia w pozycji 31 kosztorysu ofertowego,

3. art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Konsorcjum „DRWAL” podczas gdy w złożonej ofercie Konsorcjum 21 Wykonawców dopuściło się manipulowania cenami jednostkowymi i zaniżania cen jednostkowych, co stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

W oparciu o wyżej wskazane zarzuty oraz zgodnie z art. 516 ust.1 pkt 9 ustawy P.z.p. odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości oraz nakazanie zamawiającemu:

1) unieważnienie i uchylenie czynności wyboru ofert najkorzystniejszej w Części/Pakiecie 1 zamówienia - Wykonanie usług z zakresu gospodarki leśnej w 2026 roku na terenie leśnictw Gawłowskie, Okrągłe, Złatna, Nickulina, Glinka, Cicha, Petkówka, Danielka, Morgi;

2) ponowne badania i ocenę ofert;

3) odrzucenie oferty złożonej przez wykonawcę: Konsorcjum 21 Wykonawców, którego liderem jest Konsorcjum „DRWAL” – W.W., Złatna 10, 34-371 Ujsoly jako zawierającej rażąco niską cenę;

4) ponowny wybór oferty najkorzystniejszej w postępowaniu zgodnie z przepisami ustawy P.z.p.;

5) nakazanie wyboru oferty odwołującego jako najkorzystniejszej w postępowaniu.

Odwołujący oświadczył, iż ma interes w złożeniu odwołania, gdyż jest wykonawcą ubiegającym się o udzielenie niniejszego zamówienia i ma możliwość uzyskania przedmiotowego zamówienia. Uwzględnienie zarzutów odwołania spowoduje, że oferta odwołującego jako niepodlegająca odrzuceniu, zawierająca najkorzystniejszą cenę oraz złożona przez wykonawcę spełniającego warunki udziału w postępowaniu, będzie ofertą najkorzystniejszą. Odwołujący jest uprawniony do wniesienia odwołania i wykazuje swój interes w uzyskaniu zamówienia, którego dotyczy postępowanie, a także interes w złożeniu odwołania również w tym, że na skutek wadliwych, niezgodnych z ustawą P.z.p. czynności zamawiającego polegających na wyborze oferty Konsorcjum 21 Wykonawców, pozbawiony został możliwości pozyskania zamówienia. Złożona przez odwołującego oferta jest zgodna warunkami zamówienia określonymi w

Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej: „SWZ”), wobec czego działania zamawiającego będące podstawą do wniesienia odwołania w sposób bezpośredni wpłyną na możliwość poniesienia przez odwołującego szkody majątkowej w postaci utraty realizacji zamówienia. Odwołujący wykazuje, że w następstwie ww. czynności i zaniechań wymaganych przepisami Prawa zamówień publicznych może ponieść rzeczywistą szkodę majątkową, polegającą na braku możliwości wyboru złożonej przez niego oferty jako najkorzystniejszej, a w konsekwencji nieuzyskaniu zamówienia, pomimo że druga z ofert złożona dla tego samego pakietu jest niezgodna z przepisami, przez co wadliwa decyzja zamawiającego narusza interesy odwołującego. Gdyby zamawiający prawidłowo przeprowadził postępowanie w efekcie oferta odwołującego mogłaby zostać wybrana jako najkorzystniejsza w zakresie Części/Pakietu 1.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 29 kwietnia 2026 roku zamawiający wniósł o:

- oddalenie odwołania w całości,
- zasądzenie od odwołującego na rzecz zamawiającego kosztów postępowania odwoławczego zgodnie z zestawieniem, które przedłożone zostanie na rozprawie.

Do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego przystąpili wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: A.B., W.C., M.G., A.H., C.J., P.K., M.K., W.K., Ł.L., W.M., P.M., H.O., K.O., S.P., T.P., P.S., K.S., E.S., J.V W.W. (dalej: przystępujący). Przystępujący w piśmie procesowym z dnia 12 maja 2026 roku wnieśli o oddalenie odwołania w całości.

Izba ustaliła, co następuje:

Zamawiający oszacował wartość zamówienia na część pierwszą w sposób następujący (w złotych):

Planowana wartość usługi w 2026 roku - 9 748 933,35

Wysokość środków na sfinansowanie zamówienia wynosi odpowiednio dla części zamówienia określono odpowiednio: Część 1: 10 531 670,78 (dowód: *Notatka dot. ustalenia wartości zamówienia na usługi gospodarki leśnej na terenie Nadleśnictwa Ujsoły w okresie od 01 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2025 r. z dnia 15 października 2025 roku*).

Wartość zamówienia dla części 1 wynosi 10 531 670,78 zł brutto (dowód: *kosztorys inwestorski*).

Usługa obejmuje czynności ujęte kosztorysie ofertowym w 40 pozycjach. Pozycja 31 „Prace wykonywane ręcznie” została przez zamawiającego oszacowana na kwotę 45,14 zł netto za godzinę, łącznie: 328 980,32 zł netto, 355 298,75 zł brutto (dowód: *kosztorys inwestorski*).

Przystępujący złożył ofertę, w której dla części 1 zamówienia zaoferował cenę 8 173 725,00 zł netto, 8 830 060,50 zł brutto. Przystępujący wycenił pozycję 31 na kwotę 28,00 zł, łącznie: 204 064,00 zł netto, 220 389, 12 zł brutto (dowód: *oferta przystępującego*).

Odwołujący złożył ofertę, w której dla części 1 zamówienia zaoferował cenę 8 909 895,84 zł netto, 9 626 547,16 zł brutto. Odwołujący wycenił pozycję 31 na kwotę 39,00 zł, łącznie: 284 232,00 zł netto, 306 970,56 zł brutto (dowód: *oferta odwołującego*).

Pismem z dnia 15 grudnia 2025 roku zamawiający poinformował o wyborze oferty przystępującego jako oferty najkorzystniejszej dla części 1 zamówienia (dowód: *pismo z dnia 15 grudnia 2025 roku*).

W dniu 15 grudnia 2025 r. odwołujący wniósł odwołanie formułując zarzut naruszenia art. 224 ust. 1 i ust. 4 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie wezwania przystępującego do złożenia wyjaśnień w zakresie rzekomego zaniżenia istotnych elementów składowych cen, ze szczególnym uwzględnieniem ceny pozycji nr 9, 18, 19, 20 i 31 formularza ofertowego. Ponadto odwołujący sformułował zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie odrzucenia oferty przystępującego, pomimo dopuszczenia się przez niego manipulowania cenami jednostkowymi i zaniżania cen jednostkowych pięciu pozycji kosztorysowych, tj. nr 9, 18, 19, 20, 31 (dowód: *odwołanie z dnia 15 grudnia 2025 roku*).

Zamawiający w dniu 5 stycznia 2026 r. unieważnił czynność wyboru oferty przystępującego jako najkorzystniejszej i powiadomił, iż przystąpił do ponownego jej badania i oceny. W związku z unieważnieniem czynności wyboru przez zamawiającego Krajowa Izba Odwoławcza w dniu 8 lutego 2026 r. umorzyła postanowieniem postępowanie odwoławcze (sygn. akt KIO 5967/25) wywołane odwołaniem z dnia 15 grudnia 2026 roku (dowód: *postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 8 lutego 2026 roku, sygn. akt KIO 5967/25*).

W dniu 5 stycznia 2026 r. zamawiający na podstawie art. 224 ust. 1 ustawy P.z.p. wezwał przystępującego do złożenia wyjaśnień w zakresie elementów ceny ofertowej, wskazując, co następuje:

W związku z Państwa uczestnictwem w postępowaniu o udzielenia zamówienia publicznego, prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego (Znak postępowania S.270.18.2024) na usługi pn. Wykonywanie usług z zakresu gospodarki leśnej na terenie Nadleśnictwa Ujsoły w roku 2026 w zakresie Części 1 zamówienia — Wykonanie usług z zakresu gospodarki leśnej w 2026 roku na terenie leśnictw Gawłowskie, Okrągłe, Złatna, Nickulina, Glinka, Cicha, Petkówka, Danielka, Morgi działając zgodnie z art. 224 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. — Prawo zamówień publicznych (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zmian.) — dalej: Prawo zamówień publicznych w celu ustalenia, czy oferta zawiera rażąco niskie ceny jednostkowej w stosunku do przedmiotu zamówienia

Zamawiający wzywa do złożenia wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny.

(...)

Uzasadnienie faktyczne wezwania

W przedmiotowym postępowaniu w Ofercie Nr 1 Konsorcjum 21 wykonawców, którego liderem jest Konsorcjum „DRWAL” - W.W., Złatna 10, 34-371 Ujsoły w zakresie niżej wymienionej pozycji kosztorysowej zaoferowało ich wykonanie za cenę jednostkową 28,00 zł netto za godzinę prac wykonywanych ręcznie.

(...)

Powyższa cena jednostkowa ma cechy samodzielnej ceny za wykonanie konkretnego świadczenia — czynności składającej się na złożone zamówienie i może być rozpatrywana w kategorii rażąco niskiej ceny w odniesieniu do danego elementu usługi.

Zaoferowana cena jednostkowa budzi uzasadnione wątpliwości Zamawiającego w zakresie jej realności i zasadnie należy ją uznać za dającą podstawę do wezwania Wykonawcy do wyjaśnień elementów oferty mających wpływ na cenę oraz wykazania realności zaoferowanej ceny jednostkowej. Zgodnie z Prawem zamówień publicznych cena musi być realistyczna i umożliwiać należyte wykonanie umowy

W ocenie Zamawiającego przyjęcie, że możliwe jest wykonanie przedmiotowych usług za cenę określoną przez Wykonawcę w wysokości 28,00 zł netto za godzinę byłoby sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Na nierealność oferowanych cen może wskazywać to, że wycena jednostkowa za usługę wydaje się nie uwzględniać kosztów roboczogodziny pracy zgodnych z przepisami o wynagrodzeniu minimalnym.

Weryfikacja cen jednostkowych jest ważnym elementem badania i oceny oferty przez zamawiającego, ale powinna być także istotnym aspektem, na który zwracają uwagę wykonawcy analizując oferty konkurentów. Kwestionowanie cen jednostkowych daje możliwość odwołania się od oferty konkurencji, nawet gdy cena globalna nie spełnia przesłanek do uznania jej za rażąco niską.

W treści SWZ zostało przewidziane, że wynagrodzenie należne wykonawcy obliczane będzie według cen jednostkowych podanych w Formularzu ofertowym. Przewidzenie tego rodzaju ustalania wynagrodzenia wykonawcy co do zasady uprawnia i obliuguje zamawiającego do badania również cen jednostkowych przewidzianych za wykonanie poszczególnych prac w ramach przedmiotu zamówienia. Skoro Zamawiający wymaga podania cen jednostkowych i na ich podstawie obliczona będzie wartość wynagrodzenia za wykonanie poszczególnych prac wchodzących w zakres zamówienia, to wycena takich prac ma charakter istotny z punktu widzenia prawidłowości realizacji przedmiotu zamówienia, na zasadach określonych przez Zamawiającego.

Skoro wykonawca otrzyma wynagrodzenie obliczone na podstawie prac faktycznie wykonanych i cen jednostkowych wskazanych w formularzu oferty, to obowiązkiem Zamawiającego jest zbadanie czy w ramach zaproponowanych cen jednostkowych zakres wykonanych prac, w tym niezbędne materiały i koszty pracy ludzkiej, zostały uwzględnione w takich cenach jednostkowych. Podkreślić przy tym należy, iż zarówno z formularza cenowego jak i ze wzoru umowy wynika, że obowiązkiem wykonawcy było uwzględnienie w cenach jednostkowych wszelkich kosztów związanych z realizacją wycenianej części zamówienia. w pkt 15.2. SWZ - SPOSÓB OBLICZENIA CENY Zamawiający jednoznacznie wskazał, że każda cena jednostkowa musi być tak podana, aby pokrywać wszelkie koszty i ryzyka Wykonawcy związane z realizacją czynności, której dotyczy. Wykonawca nie może kosztów realizacji danej czynności doliczać do kosztów realizacji innych czynności.

Zgodnie z art. 224 ust. 1 Prawa zamówień publicznych jeżeli zaoferowana cena lub koszt, lub ich istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia lub budzą wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów, zamawiający żąda od wykonawcy wyjaśnień, w tym złożenia dowodów w zakresie wyliczenia ceny

lub ich istotnych części składowych.

W tym stanie rzeczy Komisja Przetargowa stwierdziła zasadność skierowania do Konsorcjum 21 wykonawców, którego liderem jest Konsorcjum „DRWAL” - W.W., wezwania w trybie art. 224 ust. 1 Prawa zamówień publicznych do wyjaśnień w zakresie wyliczenia ceny jednostkowej wyżej wymienionej pozycji kosztorysowej.

Uzasadnienie prawne wezwania

Zgodnie z art. 224 ust. 1 Prawa zamówień publicznych jeżeli zaoferowana cena lub koszt, lub ich istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia lub budzą wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w dokumentach zamówienia lub wynikającymi z odrębnych przepisów, zamawiający żąda od wykonawcy wyjaśnień, w tym złożenia dowodów w zakresie wyliczenia ceny lub kosztu, lub ich istotnych części składowych..

Wykonawca, składając żądane wyjaśnienia odnoszące się do przedmiotowych cen jednostkowych, zobowiązany jest wskazać i udowodnić Zamawiającemu, co spowodowało możliwość tak znaczącego obniżenia przedmiotowej ceny jednostkowej. Wyjaśnienia mogą dotyczyć w szczególności:

1) metody wykonania usługi;

2) wyjątkowo korzystnych warunków związanych z realizacją usługi;

3) oryginalności usług oferowanych przez wykonawcę;

4) zgodności z przepisami dotyczącymi kosztów pracy, których wartość przyjęta do ustalenia ceny nie może być niższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę albo minimalnej stawki godzinowej, ustalonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę lub przepisów odrębnych właściwych dla spraw, z którymi związane jest realizowane zamówienie;

5) zgodności z prawem w rozumieniu przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;

6) zgodności z przepisami z zakresu prawa pracy i zabezpieczenia społecznego, obowiązującymi w miejscu, w którym realizowane jest zamówienie;

7) zgodności z przepisami z zakresu ochrony środowiska;

8) wypełniania obowiązków związanych z powierzeniem wykonania części zamówienia podwykonawcy.

Zamawiający wymaga aby złożone wyjaśnienia w szczególności zawierały szczegółową kalkulację ceny jednostkowej pozycji Nr 31 Kosztorysu ofertowego, w tym wskazujących w szczególności godzinowe stawki robocizny kosztorysowej przyjęte do kalkulacji.

Godzinowe stawki robocizny kosztorysowej dla przedmiotowych cen jednostkowych powinny być ustalone na podstawie analizy własnej i powinny obejmować wszystkie składniki zaliczane do wynagrodzenia oraz koszty pochodne naliczane od wynagrodzeń, a w szczególności: 1) płace zasadnicze; 2) premie regulaminowe; 3) płace dodatkowe (dodatki stażowe, inne dodatki regulaminowe); 4) płace uzupełniające (wynagrodzenia za urlopy i inne płatne nieobecności, zasiłki chorobowe, odprawy emerytalne, nagrody jubileuszowe); 5) obowiązkowe obciążenia płac; 6) odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. Wykonawca zobowiązany jest:

1) nie tylko wyjaśnić jaki czynnik ma wpływ, czy jakie czynniki mają wpływ na wysokość zaoferowanych cen jednostkowych. Wykonawca musi też wyjaśnić „w jaki sposób” wskazane czynniki mają wpływ na wysokość tych cen przedstawiając stosowne wyliczenia.

2) przedstawić Zamawiającemu stosowne dowody (dokumenty lub ich kserokopie potwierdzone za zgodność z oryginałem) na potwierdzenie złożonych wyjaśnień, w szczególności aktualnych kopii umów, porozumień lub innych dowodów itp.

W przedmiotowym zakresie to na Wykonawcy spoczywa obowiązek wykazania i udowodnienia, że zaoferowane przez niego ceny jednostkowe za wykonanie poszczególnych czynności nie są cenami rażąco niskimi (dowód: pismo z dnia 5 stycznia 2026 roku).

Przystępujący pismem z dnia 13 stycznia 2026 roku złożył wyjaśnienia wraz z dowodami, częściowo zastrzeżone jako tajemnica przedsiębiorstwa (dowód: pismo z dnia 13 stycznia 2026 roku z załącznikami).

Zamawiający w dniu 16 stycznia 2026 r. ponownie dokonał czynności wyboru oferty przystępującego jako

najkorzystniejszej (dowód: pismo z dnia 16 stycznia 2026 roku).

Odwołujący w dniu 26 stycznia 2026 r. wniósł odwołanie, w którym sformułował zarzut podstawowy dotyczący naruszenia art. 18 ust. 2 i 3 ustawy P.z.p. w zw. z art. 11 ust. 2 z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w zakresie zaniechania odtajnienia części wyjaśnień przystępującego dotyczących rażącego zaniżenia istotnego elementu składowego ceny (poz. 31 formularza ofertowego). Ponadto odwołujący, na wypadek nieuwzględnienia ww. zarzutu, sformułował zarzut ewentualny naruszenia art. 224 ust. 6 i art. 226 ust. 1 pkt 6 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie odrzucenia oferty przystępującego z uwagi na brak udzielenia wyjaśnień i dowodów w zakresie ceny i jej istotnych elementów składowych oraz z uwagi na skalkulowanie poniżej kosztów pracowniczych wynikających z przepisów dotyczących minimalnego wynagrodzenia za pracę. Z treści uzasadnienia tego zarzutu wynikało, iż odwołujący upatrywał rażącego zaniżenia poz. 31 formularza ofertowego w tym, że cena jednostkowa netto jest niższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz minimalnej stawki godzinowej wynikających z przepisów, a jednocześnie odwołujący kwestionował tezę przystępującego podnoszoną w części jawnej wyjaśnień odnośnie rażąco niskiej ceny o tym, iż w przypadku osobistego wykonywania przez właścicieli firm prac ręcznych, nie stosuje się do ich czynności przepisów regulujących minimalne wynagrodzenie za pracę. Nadto odwołujący sformułował drugi zarzut ewentualny naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie odrzucenia oferty przystępującego, pomimo manipulowania przez niego cenami jednostkowymi – przy czym, z uzasadnienia wynikało, iż podstawą faktyczną ww. zarzutu jest okoliczność skalkulowania poz. 31 poniżej kosztów pracowniczych, co miałoby świadczyć o nieuprawnionym zaniżeniu ceny jednostkowej.

W postępowaniu odwoławczym sygn. akt KIO 398/26 Krajowa Izba Odwoławcza w dniu 11 marca 2026 r. wydała wyrok uwzględniający zarzut ewentualny i zobowiązujący zamawiającego do odtajnienia wyjaśnień w zakresie istotnych elementów składowych ceny (poz. 31) oraz dowodów. W przedmiocie pozostałych zarzutów (dotyczących rażąco niskiej ceny oraz czynu nieuczciwej konkurencji) Krajowa Izba Odwoławcza nie wypowiadała się z uwagi na fakt, iż zostały one sformułowane jako ewentualne, na wypadek nieuwzględnienia zarzutu naruszenia art. 18 ust. 2 i 3 ustawy Pzp w zw. z art. 11 ust. 2 uznk (dowód: wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 11 marca 2026 roku, sygn. akt: KIO 398/26).

Pismem z dnia 16 marca 2026 roku zamawiający zawiadomił o dokonaniu czynności unieważnienia najkorzystniejszej oferty i przystąpieniu do powtórzenia czynności badania i oceny ofert (dowód: pismo z dnia 16 marca 2026 roku).

Pismem z dnia 16 marca 2026 roku zamawiający zawiadomił o odtajnieniu zastrzeżonej jako tajemnica przedsiębiorstwa części wyjaśnień rażąco niskiej ceny złożonych dniu 13 stycznia 2026 r. przez Konsorcjum 21 wykonawców, którego liderem jest Konsorcjum „DRWAL” - W.W. (dowód: pismo z dnia 16 marca 2026 roku).

Pismem z dnia 23 marca 2026 roku zamawiający poinformował o wyborze oferty przystępującego jako oferty najkorzystniejszej dla części 1 zamówienia (dowód: pismo z dnia 23 marca 2026 roku).

Izba zważyła, co następuje:

Odwołanie podlega odrzuceniu w zakresie zarzutu wskazanego w pkt. 1 *petitum* odwołania na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy P.z.p., tj. z uwagi na jego podniesienie po upływie terminu wskazanego w ustawie.

Zarzut dotyczy naruszenia przez zamawiającego art. 224 ust. 1 i ust. 4 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie prawidłowej, w tym pełnej, weryfikacji oferty Konsorcjum „DRWAL”, w zakresie aspektów cenowych, skutkujące zaniechaniem wezwania ww. wykonawców do złożenia wyjaśnień, w tym dowodów w zakresie cen podanych w kosztorysie ofertowym, który wykazuje cechy cen rażąco niskich w zakresie jej istotnych składowych, a co najmniej wykazania realności kalkulacji w istotnych składowych, ze szczególnym uwzględnieniem ceny pozycji nr 9, 18, 19, 20 formularza ofertowego Konsorcjum 21 Wykonawców, które stanowią istotną część składową przedmiotu zamówienia pomimo, iż ww. noszą znamiona cen rażąco niskich.

Z ustaleń dokonanych w sprawie wynika, że zamawiający poinformował wykonawców o wyborze najkorzystniejszej oferty w dniu 16 stycznia 2026 roku. Odwołujący w odwołaniu z dnia 26 stycznia 2026 roku nie postawił zamawiającemu zarzutu niewezwania przystępującego do złożenia wyjaśnień w zakresie wyceny 9, 18, 19, 20, mimo że treść wezwania z dnia 5 stycznia 2026 roku oraz część wyjaśnień złożonych przez przystępującego, z których wynikało, że dotyczą one wyłącznie pozycji 31 kosztorysu ofertowego, były jawne i odwołujący mógł się z nimi zapoznać.

W myśl art. 515 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy P.z.p., odwołanie wnosi się w przypadku zamówień, których wartość jest równa albo przekracza progi unijne, w terminie 10 dni od dnia przekazania informacji o czynności zamawiającego stanowiącej podstawę jego wniesienia, jeżeli informacja została przekazana przy użyciu środków komunikacji

elektronicznej. Oznacza to, że odwołujący winien wnieść odwołanie wobec zaniechania wskazanego w zarzucie najpóźniej w dniu 26 stycznia 2026 roku. Podniesienie zarzutu w odwołaniu wniesionym w dniu 2 kwietnia 2026 roku należy uznać za spóźnione, a zarzut za podlegający odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy P.z.p.

W pozostałym zakresie odwołanie jest bezzasadne i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że odwołujący jest uprawniony do korzystania ze środków ochrony prawnej w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy P.z.p. Okoliczność ta nie była pomiędzy stronami sporna.

Izba przeprowadziła dowody z dokumentów wskazanych wyżej, w części odnoszącej się do ustalonego stanu faktycznego.

Izba odmówiła przeprowadzenia dowodu z dokumentów:

1) z dokumentu wezwania do złożenia wyjaśnień dotyczących elementów oferty mających wpływ na wysokość ceny z dnia 25.11.2024 r. wysłanego w postępowaniu nr S.270.23.2024 r., prowadzonym przez zamawiającego w 2024 r.

2) z dokumentu informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty z dnia 19.12.2024 r. wysłanego w postępowaniu nr S.270.23.2024 r., prowadzonym przez Zamawiającego w 2024 r.

3) z dokumentu odpowiedzi na odwołanie z dnia 27.01.2025 r. złożonej w postępowaniu przed Krajową Izbą Odwoławczą o sygnaturze KIO 4986/24, dotyczącym postępowania nr S.270.23.2024 r., prowadzonego przez zamawiającego w 2024 r.

jako niemających dla rozstrzygnięcia sprawy istotnego znaczenia (arg. *a contrario* z art. 531 ustawy P.z.p. Izba wskazuje, że dokumenty te dotyczą innego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, dla którego ustalono określone wymogi, niekoniecznie zbieżne z wymogami przedmiotowego postępowania. Odwołujący nie wykazał i nie udowodnił, by w postępowaniu z 2024 roku i postępowaniu przedmiotowym wymogi postępowania były analogiczne.

Izba uznała za nieuzasadniony zarzut naruszenia art. 224 ust. 6 i art. 226 ust. 1 pkt 8 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie odrzucenia oferty uznanej za najkorzystniejszą, pomimo że wybrany wykonawca na wezwanie zamawiającego, nie udzielił wyjaśnień i nie złożył dowodów, które uzasadniają zaoferowaną przez niego cenę oraz jej istotne elementy składowe, a nadto oferta złożona przez wybranego wykonawcę Konsorcjum 21 Wykonawców, którego liderem jest Konsorcjum „DRWAL” – W.W., Złatna 10, 34-371 Ujsoły, zawiera rażąco niską cenę i koszt w stosunku do przedmiotu zamówienia w pozycji 31 kosztorysu ofertowego.

Odwołujący zakwestionował wyjaśnienia przystępującego, z których wynika, że „prace wykonywane ręcznie objęte poz. 31 Kosztorysu ofertowego będą wykonywane osobiście przez przedsiębiorców wchodzących w skład Konsorcjum” oraz że „Podobnie, nie mają do niej zastosowania także przepisy dotyczące minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz minimalnej stawki godzinowej zawarte w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tejże ustawy.” I dalej, że „Osobista praca przedsiębiorcy nie jest bowiem kosztem zatrudnienia pracowniczego, przedsiębiorca wykonujący pracę we własnej firmie działa na własne ryzyko gospodarcze, a jego wynagrodzenie nie podlega reżimowi minimalnego wynagrodzenia pracowniczego ani minimalnej stawki godzinowej, o których mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1773 ze zm.) oraz aktach wykonawczych wydanych na jej podstawie, jak również innych przepisów z zakresu prawa pracy.”

Odwołujący podniósł, że zgodnie art. 1 pkt 1 b lit. a ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę "przyjmujący zlecenie lub świadczący usługi" to „osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą zarejestrowaną w Rzeczypospolitej Polskiej albo w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem Europejskiego Obszaru Gospodarczego, niezatrudniająca pracowników lub niezawierająca umów ze zlecającymi - która przyjmuje zlecenie lub świadczy usługi na podstawie umów, o których mowa w art. 734 i art. 750 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237), zwanej dalej "Kodeksem cywilnym", na rzecz przedsiębiorcy lub na rzecz innej jednostki organizacyjnej, w ramach prowadzonej przez te podmioty działalności.”. Odwołujący stwierdził nadto, iż: „Jak wskazano wyżej ustawa i rozporządzenie o minimalnym wynagrodzeniu za pracę w stosuje się do osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, a wynika to wprost z jej przepisów.”

Izba nie podziela stanowiska odwołującego. Zgodnie z art. 1 pkt 1a ustawy z dnia 10 października 2002 roku o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2024 roku, poz. 1773) „minimalna stawka godzinowa” to minimalna wysokość wynagrodzenia za każdą godzinę wykonania zlecenia lub świadczenia usług, przysługująca przyjmującemu

zlecenie lub świadczącemu usługi. Z kolei, zgodnie z pkt 1b, „przyjmujący zlecenie lub świadczący usługi” to

a) osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą zarejestrowaną w Rzeczypospolitej Polskiej albo w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem Europejskiego Obszaru Gospodarczego, niezatrudniająca pracowników lub niezawierająca umów ze zleceniobiorcami albo

b) osoba fizyczna niewykonująca działalności gospodarczej

– która przyjmuje zlecenie lub świadczy usługi na podstawie umów, o których mowa w art. 734 i art. 750 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237), zwanej dalej „Kodeksem cywilnym”, na rzecz przedsiębiorcy lub na rzecz innej jednostki organizacyjnej, w ramach prowadzonej przez te podmioty działalności.

Z powyższego wynika zatem, że minimalna stawka godzinowa, o której mowa we wskazanej wyżej ustawie, obowiązuje te osoby, które przyjmują zlecenie lub świadczą usługi na podstawie art. 734 i 750 K.c. Umowa w sprawie zamówienia publicznego jest umową regulowaną przez art. 431 i nast. ustawy P.z.p., nie zaś przez przytoczone przepisy Kodeksu cywilnego. Tym samym brak jest podstaw do stwierdzenia, że osoby, będące stroną umowy o udzielenie zamówienia publicznego, które samodzielnie będą wykonywać czynności wynikające z tej umowy, obowiązane są do stosowania ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

O słuszności argumentacji odwołującego nie świadczy również treść pkt. 2.4 Przejściowego Standardu Odpowiedzialnej Gospodarki Leśnej FSC dla Polski FSC-STD-POL-02-2024, który wykonawcy obowiązani są stosować w trakcie realizacji przedmiotu zamówienia na podstawie pkt 3.2.2 SWZ. Zarówno z treści tytułu Zasady 2 „Prawa pracowników i warunki zatrudnienia”, w której zawarty jest pkt. 2.4, jak i z treści samego tego punktu wynika, że zawarty w nim wymóg wypłacania określonego wynagrodzenia dotyczy pracowników. Pod pojęciem pracowników, zgodnie z definicją zawartą na str. 105 dokumentu, należy rozumieć „Wszystkie zatrudnione osoby, w tym pracownicy publiczni, a także osoby ‘samozatrudnione’. Uwzględnia się zarówno pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin, pracowników sezonowych, pracowników wszystkich rang i kategorii, z uwzględnieniem pracowników fizycznych, administratorów, przełożonych, kierowników, pracowników wykonawców oraz samozatrudnionych wykonawców i podwykonawców (Źródło: FSC-STD-60-004 V2-0, na podstawie Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 155 w zakresie bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy, 1981).”

Z analizy przytoczonej definicji wynika, że pracownikami, w rozumieniu wskazanego dokumentu, są osoby zatrudnione oraz samozatrudnione. Podkreślić należy, że polskie powszechnie obowiązujące przepisy prawa nie definiują pojęć osób „zatrudnionych” i „samozatrudnionych”. Odwołujący nie przedstawił żadnej analizy, na podstawie której można by przyjąć, że wskazane pojęcia dotyczą członków konsorcjum przystępującego.

Odwołujący zakwestionował przedstawiony przez przystępującego podział czasu pracy pomiędzy członkami konsorcjum, tj. zakładaną ilość godzin prac wykonywanych ręcznie (7288 h) oraz ilość konsorcjantów (21), co oznacza, że na jednego z nich miesięcznie będzie przypadać ok. 28,92 h. (około 3,5, dnia pracy świadczonej osobiście). Odwołujący podniósł, iż wyliczenia nie są wiarygodne, gdyż część konsorcjantów ma realizować zamówienie jako pilarze, co wymaga z ich strony większego zaangażowania, a tym samym, nie będą oni w stanie realizować prac wykonywanych ręcznie, a ponadto niektórzy członkowie konsorcjum nie będą w stanie wykonywać prace osobiście z uwagi na ich wiek lub inne zajęcia.

Izba nie podziela stanowiska odwołującego. Odwołujący opiera swe stanowisko na okoliczności, że 15 członków konsorcjum została wskazanych jako pilarze, zatem wskazanych wyżej wyliczeń nie można uznać za wiarygodne. Odwołujący nie przedstawia żadnych wyliczeń ani żadnej argumentacji na potwierdzenie swego stanowiska, lecz ogranicza się do sformułowania, iż „3/4 składu konsorcjum będzie realizować czynności związane z pozyskaniem drewna, które są dużo bardziej czasochłonne i przewidziane w dużo większej ilości w przedmiotowym postępowaniu”. Odwołujący nie wykazuje, że przeznaczenie 3,5 h dziennie na prace wykonywane ręcznie spowoduje, że przystępujący nie będzie w stanie wykonać innych czynności wynikających z zamówienia.

Odnosząc się do argumentu dotyczącego braku możliwości wykonywania prac osobiście z uwagi na wiek członków konsorcjum lub ich zatrudnienie w innych miejscach, Izba podkreśla, że stanowisko odwołującego nie zostało w żaden sposób udowodnione. Są to jedynie gołosłowne stwierdzenia.

Izba pominęła argumentację, z której wynika, że część osób wskazanych w wykazie, pomimo wskazanego w wykazie wymogu zatrudnienia, zostało wymienionych jako przedsiębiorcy, co jest niezgodne z dokumentacją postępowania i może prowadzić do wniosku, że zatrudnienie w tej formie ma prowadzić do ominięcia przepisów o zatrudnieniu na umowę o pracę. Odwołujący, powołując się na przytoczoną argumentację, winien był postawić zarzut

niezgodności treści oferty przystępującego z warunkami zamówienia. Zarzut taki nie został przez przystępującego postawiony.

Odnosząc się do stanowiska odwołującego, iż uwzględniając normatywny miesięczny czas pracy wynoszący 176 godzin – „obciążenie” godzinowe tytułu obowiązkowych składek i opłat określonych w przepisach podatkowych oraz o zabezpieczeniu społecznym wyniesie 12,71 zł, co stanowi ponad 45% zaproponowanej stawki godzinowej w wysokości 28,00 zł, Izba wskazuje, że wyliczenia te wskazują, że stawka zaoferowana przez przystępującego pokrywa wymagane obciążenia.

Odwołujący wskazuje: „Skoro Konsorcjum 21 Wykonawców zakłada, iż prace wykonywane ręcznie objęte poz. 31 Kosztorysu ofertowego będą wykonywane osobiście przez przedsiębiorców wchodzących w skład Konsorcjum, to nieprawidłowo w przedstawionej kalkulacji do kosztów pośrednich zaliczono koszty obsługi księgowej wyłącznie lidera konsorcjum. W takim wypadku Konsorcjum zobowiązane było uwzględnić wszystkie osoby realizujące zadanie. Zatem przyjmując 21 podmiotów * 2000 zł (u lidera konsorcjum obsługa 2000 zł./ msc, zgodnie z załącznikiem do wyjaśnień kwotę tę przyjęto dla pozostałych konsorcjantów) * 12 miesięcy, to: $21 \cdot 2000 \text{ zł} \cdot 12 \text{ mcy} = 516\,900 \text{ zł}$ plus polisa oc na całą wartość zadania 12 900 zł. Łącznie daje to 24 900,00 zł.”

Izba nie podziela stanowiska odwołującego. W wyjaśnieniach złożonych przez przystępującego wyraźnie wskazano, że „Koszt obsługi księgowej wynosi 2000,00 zł miesięcznie za obsługę całego Konsorcjum w zakresie przedmiotowego zamówienia, co daje koszt 24 000 zł na cały kontrakt.” Tym samym brak jest podstaw do twierdzenia, że koszt obsługi księgowej wynosi 2000 zł dla każdego z członków konsorcjum. Jednocześnie Izba wskazuje, że nie istnieje jednolity, obowiązujący powszechnie wzór czy sposób dokonywania kalkulacji ceny przez podmioty biorące udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Przystępujący był zatem uprawniony do uwzględnienia kosztu obsługi księgowej dla całego konsorcjum w kosztach lidera konsorcjum, niekoniecznie zaś dla wszystkich członków konsorcjum osobno. Istotne jest, że koszt ten w ogóle został uwzględniony. Prezentowany przez odwołującego wymóg, by cały koszt obsługi księgowej wynosił 2000 zł dla każdego z członków konsorcjum, mimo że w wyjaśnieniach wyraźnie wskazano, że jest to koszt obsługi całego konsorcjum, należy uznać za bezpodstawny.

Odwołujący zakwestionował koszt polisy ubezpieczenia oc przystępującego, stwierdzając: „Załączone do wyjaśnień dokumenty dotyczące ubezpieczenia Konsorcjum „Drwal” firmy Compensa Vienna Insurance Group są jedynie propozycją ubezpieczenia ze składką 12900,00 zł i nie może być zatem uznana za wiarygodnie dokumentującą dany koszt. Zamawiający uznał za właściwy „dokument” nie będący dokumentem a jedynie propozycją” oraz: „nie może ona stanowić podstawy do wykazywania/wyjaśniania struktury tworzenia ceny jednostkowej w pozycji 31 co najmniej z powodu, iż dotyczyłaby roku ubiegłego a więc nie może stanowić źródła mającego potwierdzać rzetelność określenia ceny na kolejny rok”.

Odnosząc się do powyższego, w ocenie Izby nie budzi wątpliwości, iż w załączonej ofercie wskazana data ubezpieczenia stanowi efekt oczywistej omyłki. Świadczą o tym inne dane wskazane w ofercie, w tym: data zawarcia umowy konsorcjum (6 listopada 2025 r.) oraz data ważności propozycji ubezpieczenia (8 stycznia 2026 r.).

Izba nie podziela stanowiska odwołującego, iż złożony przez przystępującego dokument jest tylko „propozycją ubezpieczenia”, zatem nie jest „właściwym dokumentem” dla wykazania kosztu ubezpieczenia oc. W pierwszej kolejności Izba stwierdza, że nie istnieje powszechnie obowiązujący, zamknięty katalog środków dowodowych, za pomocą których wykonawcy winni wykazywać zasadność kalkulacji ceny ofertowej. Wykonawcy mogą w tym celu posługiwać się takimi środkami dowodowymi, jakimi w danym momencie dysponują. Złożona przez przystępującego „Propozycja ubezpieczenia” sporządzona została na papierze firmowym towarzystwa ubezpieczeniowego i zawiera wszystkie elementy przedmiotowo i podmiotowo istotne przyszłej umowy, w tym wysokość składki ubezpieczeniowej. W ocenie Izby przystępujący był uprawniony do tego, by za jej pomocą wykazać koszt ubezpieczenia oc.

Jednocześnie podkreślić należy, że odwołujący nie wykazał, że koszt polisy oc przyjęty przez przystępującego jest rażąco zaniżony, a przez to niewiarygodny.

Izba nie podziela stanowiska odwołującego, jakoby przystępujący obowiązany był zakupić narzędzia do wykonywania czynności objętych pozycją 31 kosztorysu ofertowego dla wszystkich 21 członków konsorcjum. W ocenie Izby przystępujący ma najlepszą wiedzę w zakresie tego, jakie narzędzia i w jakiej ilości winien nabyć w celu wykonania tej części zamówienia. Podkreślenia wymaga, że są to narzędzia proste i powszechne i nie budzi wątpliwości Izby okoliczność, że członkowie konsorcjum, którzy zawodowo wykonują działalność referującą do przedmiotu zamówienia, posiadają takie narzędzia i nie potrzebują dokonywać ich zakupu. Wskazać należy ponadto, że koszt takich narzędzi jest niewielki i nie wpływa w znaczący sposób na wycenę usługi.

Odwołujący podnosi: „Dodatkowo w kosztach pośrednich nie uwzględniono innych kosztów pośrednich w tym kosztów: kosztów amortyzacji sprzętów, samochodów itp., koszty mediów, środki ochrony indywidualnej i BHP, kosztów polis oc samochodów.”

Odnosząc się do powyższego Izba uznaje za wiarygodne stanowisko przystępującego zawarte w piśmie procesowym z dnia 12 maja 2026 roku, iż „Odwołujący nie proponuje żadnej ich konkretnej wysokości. Przystępujący jedynie wskazuje, że koszty środków ochrony indywidualnej i BHP są ujęte w kosztach narzędzi na tych samych zasadach i są one całkowicie pomijalne, koszty sprzętów nie występują, gdyż Przystępujący nie będzie wykorzystywał maszyn do realizacji tych prac (jedynie wspomniane powyżej proste narzędzia i samochody), koszty samochodów ujęte są zaś w pozycji koszty dojazdu.”

Odwołujący podnosi, iż: „Nie można zgodzić się także ze stwierdzeniem, że „Żaden z członków Konsorcjum „Drwal” nie wynajmuje pomieszczeń magazynowych ani biurowych, w związku z powyższym, koszt utrzymania siedzib jest marginalny” ponieważ każdy prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą są zobligowanie do opłacania podatków od nieruchomości: od budynków - miejsca rejestracji działalność gospodarczej, gruntów: które wykorzystywane są na miejsca postojowe np. maszyn leśnych, samochodów; garaży: w których przechowywane są wyposażenie niezbędne do realizacji zadania.”

Odnosząc się do powyższego Izba stwierdza, że przystępujący w złożonych wyjaśnieniach nie stwierdził, jako to zdaje się sugerować odwołujący, iż nie ponosi w ogóle kosztów utrzymania siedzib, ale że koszt ich utrzymania jest marginalny. Odwołujący nie wykazał, że stwierdzenie przystępującego nie odpowiada prawdzie. Odwołujący ograniczył się do podania maksymalnych stawek podatku od nieruchomości dla budynków w 2026 roku, nawet nie wskazując, jakiego regionu one dotyczą, w szczególności – czy dotyczącą regionu objętego przedmiotowym postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego. Trudno zatem odnieść się do stanowiska odwołującego, gdyż jest ono lakoniczne i niesprecyzowane.

Odwołujący wskazuje, że „mogło dojść do manipulacji w przypadku kalkulacji kosztów dojazdu, ponieważ prace odbywają się w różnych rejonach i w różnych leśnictwa, ponieważ nie ma uzasadnienia dla przyjęcia średniej odległości, skoro Konsorcjum zakłada wykonywanie prac przez jak to kilkakrotnie wskazało „niemal wszystkich członków”. Ponadto podane w tabeli wyliczenia nie wskazują do jakiego punktu mierzono odległości, a tylko podano że uwzględniono miejsce zamieszkania lub siedziby. I także w tym przypadku Konsorcjum doszło do manipulowania wartościami.”

Odnosząc się do powyższego Izba wskazuje, że odwołujący nie wykazał, iż nie ma uzasadnienia dla przyjęcia średniej odległości od miejsca zamieszkania lub siedziby członka konsorcjum do miejsca wykonywania usługi. Stwierdzić należy, że wobec braku jakichkolwiek wymogów w tym zakresie, przystępujący był uprawniony i zobowiązany do przyjęcia założenia, wedle którego wyliczył wskazane odległości. Zwrócić należy uwagę, że w sytuacji, w której wskazane przez przystępującego odległości są niewielkie (od 220 m do 24 km), ich odstępstwo od rzeczywistej odległości nie ma dla kosztów dojazdu istotnego znaczenia, w przynajmniej odwołujący takiego znaczenia nie wykazał.

Brak jest również podstaw do przyjęcia, iż przystępujący winien był przyjąć odległości maksymalne. Izba wskazuje, że przyjęcie średniej matematycznej jest reprezentatywne dla całego zbioru wartości. Wzrostu tego nie posiadają najwyższe wartości w danym zbiorze.

Nie zasługuje również na uwzględnienie stanowisko odwołującego, w którym kwestionuje on odległość dojazdu do miejsca wykonania usługi jednego z członków konsorcjum, tj. Pana W.K.. Odwołujący sam stwierdza, że w CDiG wskazano adres korespondencyjny członka konsorcjum w Bielsku-Białej i na tej podstawie wywodzi, iż jest to miejsce, które należało przyjąć dla wyliczenia odległości dojazdu do miejsca realizacji usługi. Podstawą do takiej argumentacji nie jest również informacja z wykazu podmiotów zarejestrowanych jako podatnicy VAT, niezarejestrowanych oraz wykreślonych i przywróconych do rejestru VAT. Z dokumentu tego nie wynika bowiem, czy jest to adres zamieszkania czy prowadzenia działalności, a nadto wykonawca nie ma obowiązku dojazdu do miejsca wykonania usługi z miejsca wskazanego w tym dokumencie.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że odwołujący nie wykazał, że nawet dojazd z miejscowości oddalonej od miejsca wykonania usługi o 57 km w przypadku jednego z 21 członków konsorcjum, będzie miał znaczący wpływ na ogólny koszt dojazdu.

Odwołujący podnosi: „Nieścisłości takie można zarzucić także w zakresie odwołania się przez Konsorcjum do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 22 grudnia 2022 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy, tzw. kilometrówka, ponieważ rozporządzenie to dotyczy

pracowników i wykorzystywania przez nich samochodów prywatnych do celów służbowych, a nie przedsiębiorców. W zasadzie może to świadczyć też o tym, że wbrew deklaracjom Konsorcjum mimo wszystko zakłada wykonywanie przez pracowników określonych prac, a nie osobiście przez partnerów.”

Izba nie podziela stanowiska odwołującego. Żaden z powszechnie obowiązujących przepisów prawa nie zabrania stosowania wskazanego wyżej aktu prawnego do wyceny kosztów dojazdu innych niż ponoszone przez pracowników. Wskazać należy, że rozporządzenie określa wysokość ryczałtu obejmującego takie wydatki, jak paliwo, amortyzacja i ubezpieczenia samochodu. Wydaje się, że zastosowanie rozporządzenia do wyliczenia kosztów dojazdu członków konsorcjum przystępującego do miejsca wykonania czynności jest najbardziej adekwatnym sposobem na skalkulowanie wysokości tych kosztów.

Odwołujący podniósł, iż: „Zamawiający powinien też w wątpliwość poddać założenia przyjęte dla stawek podatku, skoro Konsorcjum nie ma wiedzy, który z członków będzie realizować dane zadania, powinni oni założyć maksymalną stawkę podatku, a ewentualna niższa zasiliłaby zysk. Nie założenie najwyższej stawki podatku, zaburza obraz i jest błędem w kalkulacji, ponieważ jak wyjaśniło Konsorcjum, jego członkowie rozliczają się według skali podatkowej, a zatem sami wskazują że rozliczają się na skali wg ich wyliczeń 15,91 - $(15,91 \cdot 32\%)$ to kwota 5,09 a nie 2,09 zł.”

Izba nie podziela stanowiska odwołującego. Przystępujący był uprawniony do przyjęcia średniej stawki podatku. W tym zakresie Izba podtrzymuje stanowisko wyrażone wyżej, dotyczące przyjmowania średnich wartości dla oszacowania wartości z danego zbioru.

Odwołujący podniósł: „Kolejnym wypaczeniem, które Odwołujący dostrzega w kalkulacji Konsorcjum jest przyjęcie narzutu kosztów pośrednich 2,5 % które zostaną rozłożone na poszczególne ceny jednostkowe proporcjonalnie do ich wartości w stosunku do ceny całkowitej. Konsorcjum, w żaden sposób nie wykazało iż w stosunku do kalkulacji pozostałych pozycji kosztorysu ofertowego koszty pośrednie były kalkulowane na taki sam sposób. Zwyczajowo, zgodnie z realiami rynkowymi przyjmuje się narzut w wysokości od 10% do 15 %.”

Izba nie podziela stanowiska odwołującego. Przystępujący nie był wzywany do wyjaśniania innych niż 31. pozycji kosztorysu, nie był zatem obowiązany wykazywać sposobu kalkulacji kosztów pośrednich w tych pozycjach. Odnosząc się do wskazywanego przez odwołującego narzutu w wysokości 10-15%, odwołujący stwierdził, że wysokość ta przyjmowana jest „zwyczajowo” oraz „zgodnie z realiami rynkowymi”. W ocenie Izby brak jest podstaw do uznania za skuteczną podstawę zarzutu okoliczność wynikającą ze zwyczaju, zaś argumentu referującego do realiów rynkowych odwołujący w żaden sposób nie udowodnił.

Odwołujący podniósł, iż: „Przy kalkulacji nie uwzględniono rezerwy kosztowej dla każdego przedsiębiorcy wykonującego prace osobiście. Łączna rezerwa kosztowa zgodnie z założeniem Konsorcjum (iż prace ręczne będą wykonywać wszyscy przedsiębiorcy osobiście) rezerwa winna wynosić $21 \cdot 2000,00 \text{ zł} = 42000,00 \text{ zł}$ co daje aż 5,76 zł/rh a nie jak wskazuje konsorcjum 0,27 zł.”

Odnosząc się do powyższego Izba wskazuje, że odwołujący nie wyjaśnił, na podstawie czego przyjął wysokość rezerwy kosztowej we wskazanej wysokości.

Izba uznała za nieuzasadniony zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy P.z.p. poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Konsorcjum „DRWAL”, podczas gdy w złożonej ofercie Konsorcjum 21 Wykonawców dopuściło się manipulowania cenami jednostkowymi i zaniżania cen jednostkowych, co stanowi czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Odwołujący w uzasadnieniu zarzutu nie wskazywał innych okoliczności faktycznych aniżeli te, które przywołał w celu uzasadnienia zarzutów 1 i 2 *petitum* odwołania. Zarzut 1. został przez Izbę odrzucony, zaś zarzut 2. – oddalony. Tym samym brak jest podstaw faktycznych do uwzględnienia zarzutu 3.

Biorąc pod uwagę powyższe orzeczono jak na wstępie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 575 ustawy P.z.p., tj. stosownie do wyniku postępowania, oraz na podstawie § 8 ust. 1 i 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

.....